मत्स्यकङ्कालाकीर्णां भूमिं दृष्ट्वाचिन्तयत् । हा हतो ऽस्मि मन्दभाग्यः । भवतु । इदानीं समयोचितं व्यवहरामि । यतः ।

तावद्भयात्तु भेतव्यं यावद्भयमनागतम् ।
आगतं तु भयं दृष्ट्वा प्रहर्तव्यमभीतवत् ॥

5 अपरं च। अयुद्धे हि यदा पश्येन्न किं चिद्धितमात्मनः ।
युध्यमानस्तदा प्राज्ञो म्रियते रिपुणा सह ॥

इत्यालोच्य स कुलीरस्तस्य बकस्य ग्रीवां चिच्छेद । स बकः पञ्चत्वं गतः । अतो ऽहं ब्रवीमि ।

भक्षयित्वा बहून्मत्स्यानुत्तमाधममध्यमान् ।
10 अतिलौल्याद्बकः कश्चिन्मृतः कर्कटकग्रहात् ॥

XIX.

अस्ति देवीकोट्टनगरे देवशर्मा नाम ब्राह्मणः । तेन विषुवत्संक्रान्तौ सक्तुपूर्णशरावः प्राप्तः । ततस्तमादायासौ भाण्डपूर्णकुम्भकारमण्डपिकैकदेशे शय्यानिक्षिप्तदेहः सन्नाचावचिन्तयत् । यद्यहमिमं सक्तुशरावं विक्रीय दश कपर्दकान्प्रा-
15 प्नोमि तदा तैरिह समये शरावांस्ततो घटादीनुपक्रीय विक्रीयानेकधा वृद्धैर्धनैः पुनः पुनः पूगवस्त्रादिकमुपक्रीय लक्षसंख्यानि धनान्युत्पाद्य विवाहचतुष्टयं करोमि। ततस्तासु पत्नीषु याधिकरूपवती तस्यामधिकानुरागं करोमि । अनन्तरं जातेर्ष्यास्तत्सपत्न्यो यदा द्वंद्वं कुर्वन्ति तदा कोपाकुलो ऽहं ताः
20 पत्नीर्लगुडेनेत्थं ताडयामि । इत्यभिधायोत्थाय तेन लगुडः क्षिप्तः । अतः सक्तुशरावश्चूर्णितो भाण्डानि च बहूनि भग्ना-